

موفقیت‌های شنای ایران به‌رغم کاستی‌ها و بی‌توجهی‌ها

شناگر قابل داریم آب نداریم!

نوجوانان شناگر قهرمان آسیا با کسب ۱۲ مدال رنگارنگ در مسابقات

گزارش دنیاچیدری

دو مدال برنز دست یافتند، اما بعد از آن طی ۵۸سال، هیچ یک از شیرجه‌روهای ایران موفق به کسب مدال نشدند تا اینکه پای نظر پور و ولی‌پور در قهرمانی آسیا به‌سکور رسید.

دو سال قبل از تاریخ‌سازی شیرجه‌روهای ایران، همه چشم‌انتظار مدال آوری مهدی انصاری، ملی‌پوش ۱۸ساله ایران در بازی‌های آسیایی اینچئون بودند. انصاری در ۱۷سالگی موفق به شکستن رکورد ماده ۱۰۰متر پروانه بعد از ۲۰سال شده بود به همین دلیل یکی از شانس‌های قطعی تیم شنای ایران برای صعود به فینال بازی‌های آسیایی بود و بسیاری امیدوار بودند او با ثبت یک رکورد خوب، نخستین مدال شنای ایران در تاریخ بازی‌های آسیایی را کسب کند و تاریخ‌ساز شود، اما در دست زمانی که به عنوان سوم نفر، تنها ۲۰متر تا سکوی پایان فاصله داشت، لطمه‌ای متوقف شد و سپس به شناکردن ادامه داد، ولی همان توقف باعث شد نه رکورد خوبی از خود به جا بگذارد و نه پایش به سکو برسد، اما طولی نکشید که مشخص شد توقف او حین مسابقه به دلیل در رفتگی ناحیه کتف بوده اما با وجود در زید، مسابقه را ادامه داده بود. او بعد از مسابقه نیز تأکید کرد: غیرتم به عنوان یک ایرانی اجازه نداد، به مسیر ادامه ندم.

دو مدال برنز دست یافتند، اما بعد از آن طی ۵۸سال، هیچ یک از شیرجه‌روهای ایران موفق به کسب مدال نشدند تا اینکه پای نظر پور و ولی‌پور در قهرمانی آسیا به‌سکور رسید.

دو سال قبل از تاریخ‌سازی شیرجه‌روهای ایران، همه چشم‌انتظار مدال آوری مهدی انصاری، ملی‌پوش ۱۸ساله ایران در بازی‌های آسیایی اینچئون بودند. انصاری در ۱۷سالگی موفق به شکستن رکورد ماده ۱۰۰متر پروانه بعد از ۲۰سال شده بود به همین دلیل یکی از شانس‌های قطعی تیم شنای ایران برای صعود به فینال بازی‌های آسیایی بود و بسیاری امیدوار بودند او با ثبت یک رکورد خوب، نخستین مدال شنای ایران در تاریخ بازی‌های آسیایی را کسب کند و تاریخ‌ساز شود، اما در دست زمانی که به عنوان سوم نفر، تنها ۲۰متر تا سکوی پایان فاصله داشت، لطمه‌ای متوقف شد و سپس به شناکردن ادامه داد، ولی همان توقف باعث شد نه رکورد خوبی از خود به جا بگذارد و نه پایش به سکو برسد، اما طولی نکشید که مشخص شد توقف او حین مسابقه به دلیل در رفتگی ناحیه کتف بوده اما با وجود در زید، مسابقه را ادامه داده بود. او بعد از مسابقه نیز تأکید کرد: غیرتم به عنوان یک ایرانی اجازه نداد، به مسیر ادامه ندم.

شنای ایران همچنین از طریق علی فتحی در جام باشگاه‌های جهان که به میزبانی دویی برگزار می‌شد، دستش به خوش‌رنگ‌ترین مدال مسابقات رسید و بر سکوی نخست ایستاد؛ موفقیتی که در مسابقات آسیایی تاکنون عیناً تکرار شد. توانمندی‌های ایران در رشته شنا و شیرجه، ملی‌پوشان پارا را نیز دربر می‌گرفت، به طوری که محمدحسین کریمی موفق به کسب عنوان قهرمانی جهان شنای نابینایان شد، اما بی‌تردید شاهین ایزدیار، برافتخارترین شناگر ایران است که در بازی‌های پارا آسیایی موفق به کسب شش طلا و یک نقره شد و رکوردی تاریخی در ورزش توان‌باان ایران به ثبت رساند.

یک بار دیگر کاروان اعزامی ایران به قهرمانی آسیا چنان با دست پر بازگشته که همه نگاه‌ها را به خود جلب کرده است. درخشش ملی‌پوشان شنا و شیرجه ایران با کسب موفقیت‌های قابل توجه ثابت کرد اندکی توجه و حمایت از این رشته می‌تواند نتایج قابل توجهی برای ورزش ایران به دنبال داشته باشد، اما هیچ یک از موفقیت‌های کسب‌شده از سوی ملی‌پوشان شنا و شیرجه که موارد مطرح شده تنها گوشه‌ای از آنها بود، نتوانست باعث تغییر نگاه

نخستین مدال‌های شیرجه ایران را تقی عسگری (نقره) و منوچهر خموش (برنز) در نخستین دوره بازی‌های آسیایی ۱۹۵۱ در دلی کسب کرده بودند. چهار سال بعد منوچهر فصیحی و حسن اعظمی نیز در بازی‌های آسیایی ۱۹۵۸ توکیو به دو مدل برنز دست یافتند اما بعد از آن طی ۵۸سال، هیچ یک از شیرجه‌روهای ایران موفق به کسب مدال نشدند تا اینکه پای نظر پور و ولی‌پور در قهرمانی آسیا به‌سکور رسید

مستولان به این رشته ورزشی شود، حال آنکه شنا یکی از رشته‌هایی است که در دین هم تأکید فراوانی بر آن شده است.

اهمیت این رشته ورزشی باعث شده است کشور‌های پیشرو و توسعه‌یافته، استعدادیابی در شنا را از سنین بسیار کم و با در نظر گرفتن تمام فاکتورهای لازم به خصوص فیزیک افراد آغاز و سپس براساس برنامه‌ریزی‌های اصولی، روی استعداد‌های کشف‌شده برای قهرمانی کار کنند. در ایران اما نه تنها توجه چندانی به استعدادیابی نمی‌شود که استعداد‌های شکوفانده نیز تحت حمایت قرار نمی‌گیرند تا بتوانند مسیر موفقیت را به خوبی طی کنند. مشکلات سخت‌افزاری، نبود امکانات و استخرهای استاندارد برای تمرین و همچنین بالابودن هزینه‌ها استعدادیابی و حمایت از ورزشکارانی که استعداد‌های خود را به معرض نمایش گذاشتند، دشوار کرده است، آن هم در شرایطی که تعداد علاقه‌مندان به شنا در ایران کم نیست، نبود امکانات و زیرساخت‌ها در کنار بالابودن هزینه‌ها، این رشته را بیشتر به چالش کشیده است.

مشکل اما تنها همه‌میبودن زیرساخت‌ها و بی‌توجهی به استعدادیابی نیست. عدم حمایت لازم از ورزشکاران این رشته نیز یکی از معضلات شناست که بارها صدای شناگران را در آورده است، به طوری که برخی بر این باورند نمی‌توان گفت به شنا کم‌توجهی می‌شود، در اصل به شنا اصلاً توجه نمی‌شود. نمونه این ادعا نیز اتفاقی است که در اینچئون برای مهدی انصاری رخ داد و هیچ مسئولی حتی جهت احوال‌رسی هم که شده سراغ او را نگرفت، اما گاه این بی‌توجهی‌ها زرمینه آبروزری را نیز ایجاد کرده است؛ درست زمانی که رئیس فدراسیون شنا در خلال یکی از رقابت‌های بین‌المللی، به صورت پنهانی از استخریخ تیم برزیل برای ورزشکار کشورمان استفاده می‌کرد، در حالی که تهیه یک استخریابی و پرکردن آن با یخ برای استفاده ورزشکاران هزینه زیادی ندارد. بی‌تردید متوجه‌شدن تیم برزیل از استفاده پنهانی ورزشکار ایران از استخریخ آنها می‌توانست هزینه زیادی برای ایران داشته باشد و آبروی ورزش کشور را خدشه‌دار می‌کرد. باید دید درخشش شناگران ایران در آخرین رویداد بین‌المللی می‌تواند باعث تغییر دیدگاه مستولان شود و در تازه‌ای برای شنا باز کند تا ورزشکاران این رشته بتوانند با نمایش توانایی‌های بالقوه خود، بیش از این برای ایران افتخار آفرینی کنند؟

نگاه

شنا و ج می‌گیرد اگر...

فریدون حسن

موفقیت‌های اخیر نوجوانان ایران در مسابقات شنای قهرمانی آسیا ثابت کرد این رشته پایه و مدال آور از چه ظرفیت بالایی برای رشد و ترقی برخوردار است؛ ظرفیتی که هیچ‌گاه از سوی مستولان ورزش کشور نه جدی گرفته شده و نه به آن بهایی داده شده است. شنا به عنوان ورزشی که در آموزه‌های دینی ما نیز به آن توجه ویژه شده، هیچ‌گاه در ورزش ایران جدی گرفته نشده است، همه به این موضوع و حقیقت واقفند که وقتی مشعل المپیک یا بازی‌های آسیایی روشن می‌شود، کشورهایی که در این رشته پیشرو هستند، چگونه مدال درو می‌کنند. ما تنها نظاره‌گر هستنیم و حسرت می‌خوریم، در حالی که مطابق تذکرات شریعت و آیین‌مان باید به این رشته بها دهیم و فرزندان مان را به انجام آن ترغیب کنیم.

با وجود تمام بی‌مهری‌ها و بی‌توجهی‌ها به این رشته، اما نوجوانان ایران در مسابقات قهرمانی آسیا توانایی‌های خود را به رخ کشیدند و ثابت کردند اگر اندکی از آن حجم توجه و خرجی که برای برخی از رشته‌های همیشه بازنده می‌شود، متوجه آنها شود، می‌توانند حتی در بزرگ‌ترین آوردگاه‌های ورزش جهان هم نام و پرچم ایران را بر قله‌های افتخار قرار دهند.

جالب است که این اتفاق در زمان وزارت کیموژت هاشمی رخ می‌دهد، یعنی وزیری که اگر خوب به یاد داشته باشد، در زمان تصدی پست ریاست کمیته ملی المپیک، بعد از بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴ اینچئون اعلام کرد ورزش کشور باید به سمت پیشرفت در ورزش‌های پرمدالی چون شنا، سوارکاری و تیراندازی پیش برود، اما خوب نه در طول چهار سال ریاست هاشمی بر کمیته ملی المپیک این مسئله تحقق پیدا کرد و نه در دوران رؤسای بعدی، وزارت ورزش و سازمان تربیت بدنی سابق هم که در تمام دهه‌های گذشته چنان فوتبال‌زده بوده و هستند که اصلاً مجالی برای فکر کردن به سایر ورزش‌ها و پیشرفت آنها به خود نمی‌دهند.

حالا یک اتفاق ویژه رخ داده است؛ بچه‌های شنای ایران، آینده‌سازان این رشته افتخار آفرینی کرده‌اند. حالا وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک دو راه در پیش دارند؛ یا اینکه مطابق همیشه بی‌خیال این افتخار آفرینی بازم به فوتبال بچسبند یا اینکه تلنگری بخورند و برای رشد و ارتقای این رشته و بقیه رشته‌های مدال آور برنامه‌ریزی کنند، هر چند بعید به نظر می‌رسد وزارت‌نشینان ورزش و کمیته‌نشینان المپیک راه دوم را در پیش بگیرند، چون باید هم در مورد آن فکر و هم خرج کنند که با توجه به سابقه عملکرد این دو نهاد در تاریخ ورزش ایران، چنین چیزی کم نیست، اما پس به احتمال زیاد ما باید داخوش به یک شادی مقطعی باشیم؛ شادی بابت افتخار آفرینی نوجوانانی که رفتند و با دست خالی و بدون توجه و حمایت آقایان پشت‌میزنشین ورزش افتخار آفرینی کردند.

شنای ایران قابلیت رشد و ارتقا دارد، این را نوجوانان و آینده‌سازان این رشته در همین مسابقات قهرمانی آسیا به همه ثابت کرده‌اند، فقط یک نگاه خردپرانه از سوی مستولان ورزش لازم است تا این رشته پایه و مدال آور و در مسیر توسعه قرار گیرد؛ اتفاق خوبی که با وجود تمام مشکلات امیدوار بر رخ دهد.

نگاه کارشناسان در گفت وگوا جوان، دنیاچیدری

امید حدیدی رئیس کمیته فدراسیون و عضو کمیته فنی فدراسیون شنای آسیا

شیرجه‌روهای کشورمان در رقابت‌های جوانان آسیا موفق به کسب شش مدال خوش‌رنگ شدند. تصاحب دو مدال طلا، سه مدال نقره و یک برنز اتفاق خوبی برای این رشته محسوب می‌شود. معتمد به جای اینکه بگویم نسبت به ادوار قبلی جقدر پیشرفت کرده‌ایم، باید به بحث رقابت با قدرت‌های

قاره کهن بپردازیم و به این مسئله مهم توجه کنیم. جدا از بحث مدال آوری تقابل تیم‌های قوی اهمیت زیادی دارد. واقعیت این است که در گذشته نمی‌توانستیم با قدرت‌های چون ژاپن، مالزی و دیگر مدعیان رقابت کنیم و نتایج‌مان قابل مقایسه نبود، اما در رقابت‌های فیلیپین توانستیم ژاپن، مالزی و ویتنام را بگیریم. تیم ویتنام مدت‌هاست با مربی چینی کار می‌کند، حتی سنگاپور هم که بالاتر از ما قرار گرفته بود، باز هم مقابل نمایندگان ایران به مشکل خورد. شیرجه‌روهای ما در این دوره بسیار قوی ظاهر شدند و عالی بودند. از اینها مهم‌تر اینکه سام‌وایر، شیرجه‌رو ایرانی ما کسب دو طلا، یک نقره و یک برنز برترین ورزشکار شیرجه‌روهای آسیا سنی لقب گرفت و صاحب لوح افتخار این رقابت‌ها شد. این نشان از قدرت شیرجه ایران دارد، ضمن اینکه نگاه کشورهای آسیایی به شیرجه کشورمان را تغییر داد. این اتفاق بسیار بزرگ و مهمی برای خانواده شیرجه بود و بازتاب بسیار خوبی در سطح بین‌المللی داشت. امیدواریم با کمک رسانه‌ها توجه به شیرجه نسبت به گذشته افزایش یابد و با رسیدگی‌های بیشتر قدری از کمبودهای سخت‌افزاری کاسته شود. رشته شیرجه زودبازده است و خیلی زود ورزشکار می‌تواند به مرحله پیشرفت برسد. اگر یک ورزشکار مستعد کشف شود و به درستی تمرین کند و پرورش یابد، دو تا سه سال دیگر تلاش‌های این ورزشکار به بار خواهد نشست. است از آن به مرحله‌ای می‌رسد که می‌تواند در رقابت‌های رده‌های سنی آسیا شرکت و خودش را مطرح کند.

این مرحله به بعد دیگر حمایت‌های فدراسیون، امکانات سخت‌افزاری مناسب، دانش مربیان، استفاده از مربیان با دانش خارجی و حضور در اردوها و مسابقات هستند که چنین استعدادی را به رده بزرگسالان و عرصه مدال آوری سوق می‌دهند. عمر قهرمانی شیرجه‌روها بسیار زیاد است، اگر ورزشکاری در سن نوجوانی شکوفا شود تا سن بیش از ۲۰سالگی نیز می‌تواند در رقابت‌های بین‌المللی شرکت کند و خوش بدرخشد. در این رشته حتی ورزشکار ۳۹ساله در المپیک شرکت کرده و مدال هم گرفته است. شیرجه بیشتر به بحث‌های تکنیکی مربوط می‌شود و نه فیزیولوژیک، به همین خاطر با یک آمادگی جسمانی خوب ورزشکار می‌تواند تا سن بالاتر تکنیک‌هایش را اجرا کند. بارها این مسئله را در زمان‌ها زیاد یاد دنیا داریم. از بعد دانش نیز عقب هستیم، باید حتماً بحث دانش‌افزایی در دستور کار قرار گیرد، مربیان‌مان به‌روز شوند، در مسابقات بین‌المللی و کلاس‌های آموزشی برون‌مرزی شرکت کنند و همراه با ملی‌پوشان در اردوهای بلندمدت خارجی حضور داشته باشند. مربیان ما باید در کنار مربیان خارجی قرار بگیرند و دانش خود را افزایش دهند و نوع تمرینات به‌روز را از آنها بیاموزند. اگر هدف‌مان پیشرفت شیرجه است، این هدف همبستگی همه اعضای خانواده این رشته را می‌طلبد و باید از نظر کمی و کیفی پیشرفت

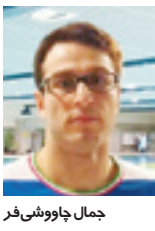
کنیم. به ویژه توجه خاصی باید به بخش نیروی انسانی شیرجه شود. ورزشکار، مربی و داور نیروی انسانی رشته شیرجه را تشکیل می‌دهند. این عزیزان باید با حضور در میادین بین‌المللی کسب تجربه و دانش‌افزایی کنند، به‌دنده شیرجه اضافه شوند و در نهایت دین‌شان را به این رشته ادا کنند، البته پیشرفت مدنظر با حرف‌زدن محقق نمی‌شود و حتماً باید به آن عمل کرد. موفقیت اخیر ملی‌پوشان رده‌های سنی خون تازه‌ای به رگ‌های شیرجه تزریق کرد و امیدوارم نتایج درخشان این هم گروهی است. شیرجه بیشتر به بحث‌های تکنیکی مربوط می‌شود و نه فیزیولوژیک، به همین خاطر با یک آمادگی جسمانی خوب ورزشکار می‌تواند تا سن بالاتر تکنیک‌هایش را اجرا کند. بارها این مسئله را در زمان‌ها زیاد یاد دنیا داریم. از بعد دانش نیز عقب هستیم، باید حتماً بحث دانش‌افزایی در دستور کار قرار گیرد، مربیان‌مان به‌روز شوند، در مسابقات بین‌المللی و کلاس‌های آموزشی برون‌مرزی شرکت کنند و همراه با ملی‌پوشان در اردوهای بلندمدت خارجی حضور داشته باشند. مربیان ما باید در کنار مربیان خارجی قرار بگیرند و دانش خود را افزایش دهند و نوع تمرینات به‌روز را از آنها بیاموزند. اگر هدف‌مان پیشرفت شیرجه است، این هدف همبستگی همه اعضای خانواده این رشته را می‌طلبد و باید از نظر کمی و کیفی پیشرفت

سام اولیز، نوجوان ۱۵ساله شیرجه‌رو ایران ۵مدال (۲طلا، ۲نقره و یک برنز)

اردوهای خارجی به تنهایی نمی‌تواند تأثیرگذار باشد. شاید ورزشکار مدتی در خارج و با بهترین امکانات تمرین کند، ولی بعد از بازگشت دوباره همان شرایط گذشته را دارد. نگاه حرفه‌ای این است که هم‌زمان هم امکانات سخت‌افزاری خودتان را داشته باشید و هم در اردوهای مستمر برون‌مرزی شرکت کنید تا ورزشکار به مرحله رشد برسد. سرعت پیشرفت ورزش در دنیا بسیار زیاد است. کوچکی متشکل از امکانات سخت‌افزاری، نرم‌افزاری، دانش، نیروی انسانی، تغذیه و روان‌شناسی می‌تواند یک ورزشکار را به مرحله پیشرفت و مدال آوری برساند.

شناگران ایران در مقایسه با دوره‌های گذشته و عملکرد خودشان، نتایج خوبی در یازدهمین دوره رقابت‌های قهرمانی جوانان آسیا در فیلیپین کسب کردند. همچنین علاوه بر بحث مدال آوری، بچه‌های ما توانستند رکوردهای بسیار خوبی را ثبت کنند. این مسئله نشان می‌دهد شنای ایران در مسیر درستی قرار دارد. امیدواریم بتوانند پشتوانه خوبی برای سال‌های آینده تیم‌های بزرگسالان باشند و با کسب سهمیه در بازی‌های المپیک شرکت کنند. رده‌های سنی پشتوانه تیم‌های ملی هستند. شناورزشی دیربازده است و باید سیر پیشرفت در رده‌های پایین‌تر طی شود. بچه‌ها اگر با تمرینات مداوم و رعایت پیش‌نیازهای تمرینی خوب به رده‌های بالاتر برسند، قطعاً کار مربیان تیم‌های برای موفقیت، کسب مدال در آسیا و کسب سهمیه راحت‌تر خواهد شد. منظور از دیربازده‌بودن این است که رشد شناگر به پروسه چندین ساله نیاز دارد. مثلاً از سن ۱۵-۱۴سالگی نمی‌توان شنا را شروع کرد و حتماً کار باید از سنین پایین‌تر آغاز شود تا فرد پله‌پله به رده‌های بالاتر برسد. بهبود تکنیک و قابلیت‌های شرکت در مسابقه نکاتی است که باید در سال‌های منمادی به معرض رشد برسند. شاید در برخی رشته‌ها با یک نفر از سن نوجوانی کار را شروع و یک سال بعد در آسیا مدال آوری کند، ولی شرایط شنا با دیگر رشته‌ها متفاوت است. شناگران باید با انگیزه بالا و دید خوب و علمی مربیان پرورش یابند و گام‌به‌گام تا رسیدن به تیم‌های دیگر کشورها و استفاده از امکانات و مربیان درجه یک قطعاً اثر مثبتی در رشد شناگران خواهد داشت، منتها اجرای این برنامه‌ها هزینه‌های بسیار سنگینی را روی دوش فدراسیون می‌گذارد، متأسفانه هر چه می‌گذرد، محدودیت‌ها در رشته شنا بیشتر می‌شود. داشتن امکانات سخت‌افزاری جزو نیازهای اولیه است. وسایل تمرینی، دوربین‌های زیرآب برای آنالیز عملکرد و تردمیل‌های شنا جزئی از تجهیزات مورد نیاز هستند.

جمال چالووی‌فخری مربی شنا

پیشرفت اتفاق می‌افتد، اما اگر می‌خواهیم در شنای جهان حرفی برای گفتن داشته باشیم، نمی‌توانیم با این وسایل ادامه دهیم. بهترین تیم‌ها در رشته‌های پرمدال و مادر در سطح جهان از کشورهای است که از نظر اقتصادی شرایط مطلوبی دارند. آمریکا ژاپن، چین، آلمان و فرانسه در شنا مدعی هستند. ورزش به مسائل اقتصادی وابستگی زیادی دارد. موفقیت در ورزش نیازمند سرمایه‌گذاری و هزینه است. در کشور ما می‌گویند «نتیجه بگیرد یا هزینه کنیم». در حالی که باید برعکس باشد. عجیب‌تر اینکه حتی وقتی نتیجه می‌گیریم نیز خبری از هزینه‌کردن نیست! مستولان ما دیدگاه رشته‌های آسیا هستند که در چشم مردم باشد

سامیار حدیدی، نوجوان طلایی شنای ایران

در رسانه‌ها مطرح شوند. متأسفانه شنا بخش زنده هم ندارد و اسپانسر‌ها نیز حتی استقبال از این رشته نمی‌کنند. تمامی این موارد را باید در نظر گرفت. وضعیت شنای ایران رفته‌رفته در حال بهتر شدن است. نتایج شاید سنوسمی باشد، ولی در کل در بین بهترین تیم‌های جهان قرار نداریم. در آسیا هم چین، کره و ژاپن حرف اول را می‌زنند و مدال‌ها را آنها درو می‌کنند. با در نظر گرفتن سطح این کشورها، می‌توانیم بگویم در بین تیم‌های سطح ۴قره کهن قرار داریم. تا رقابت با قدرت‌های آسیا و داشتن نماینده در بین هشت نفر نهایی فینال بازی‌های آسیا فاصله زیادی داریم.